

микроби и съ тѣхъ въ чумаво врѣме присаждатъ хората. Тогава чумата не може да вирѣе. Така бѣ обуздана чумата, макаръ нѣколко доктори да загинаха отъ нея.

Остана сега холерата, която почна май да ни посѣщава сѣка година. Нейния микробъ прилича на запетая. Срѣщу него още цѣръ не е изнамѣренъ. Миналата и тази година холерата у насъ дойде отъ Турция, особено отъ Цариградъ. Въ Варна, Созополь и на други мѣста тя се бѣ показала. Ако се бѣ разпространила, отъ нея щѣха да измратъ много хора. На 100 заболѣли — 50 умиратъ, а 50 едвамъ

Холерни микроби, увеличени 1500 пжти.

оздравятъ. Съ други думи, отъ двама заболѣли единътъ умира. За добра честь нашитѣ доктори, щомъ нѣкждѣ се появи холеренъ човѣкъ, веднага се затичатъ тамъ, отдѣлятъ го отъ здравитѣ, лѣкуватъ го и, ако умрѣ, зематъ мѣрки да избиятъ съ карболова киселина и други нѣща всички микроби, които той има въ него или по него.

Холерата е болестъ въ червата. Кога човѣкъ яде или пие, микробитѣ се вмѣкватъ съ храната въ стомаха и червата на човѣка, па веднага почватъ да се размножаватъ. Наплодени съ милиони за едно